

מועדון החשפנות 'פוסיקט' בתל אביב (צילום: דבר ראשון).

דעות

הם משלנו

הנעלמים הקבועים בכתבות על צריכת מין הם צרכני המין עצמם. למרות שהתקשורת מסקרת את התופעה יותר מבעבר, רעות גיא מבקשת להתמקד באלו שבלעדיהם לא הייתה תעשיית מין - הצרכנים עצמם. היא קוראת לדיון ציבורי משמעותי בנושא ולהכרה בכך שצרכני המין הם חלק מאיתנו - הם אנחנו

מאת **רעות גיא** עדכון אחרון: 06.09.2016, 7:56

הישג מרשים למאבק בזנות נרשם בסוף השבוע האחרון לאחר ששתי כתבות מגזין שודרו בשני הערוצים הגדולים בשעות השיא של הצפייה. ערוץ עשר התמקד בחשפנות ולקח לו עשרים שניות, מאה שקלים בכניסה, ותחקירן אחד כדי לחשוף את מה שהמשרה, משום מה, אף פעם לא חושפת כשהיא שם.

היכנונו לחדשות המרעישות: מועדוני החשפנות מהווים פלטפורמה מסחרית לצריכת מין אבל נהנים מחקיקה בעייתית ולפיכך גם מתת אכיפה של עבירות המתבצעות במקום. נטל מציאת הראיות מוטל על המשטרה ואחוזי ההצלחה הנמוכים שלה במשימה זו מעידים על כך שללא תיקוני חקיקה מתאימים הזנות בישראל כאן כדי להישאר.

מה שמדאיג באמת הם דווקא הצרכנים "הנורמטיביים", אלו שמנרמלים את עצם הרעיון שאפשר לצרוך מין, אלו שעומדים בתור למועדוני החשפנות בארץ מידי ערב - מאות עד אלפים, אלו שמזמינים חשפניות למסיבות הפרטיות שלהם וההתלבטות היחידה שלהם היא תקציב האירוע

”

ערוץ 2 התמקד בחוק הפללת הלקוח, שמזה עשור מנסה לפלס את דרכו אל ספר החוקים של מדינת ישראל. אל מול כוחות פוליטיים שאין להם עניין לפגוע בתעשיית המין כי הם מרוויחים ממנה, מצטרפת גם התחלופה התכופה של מחוקקות וקובעות מדיניות המובילות את נסיון החקיקה, דבר שמקשה על רציפות המאבק, אך לא מצליח לפגוע בעקשנותו. הוא מצליח להתקיים במרחב הפוליטי כמאבק שאינו מפלגתי, שהרי צרכני מין כמו גם פמיניסטיות יש מימין ומשמאל, עובר דרך המרכז ומפליג אפילו עד לקצוות. השכילו כל חברות הכנסת בעשור האחרון, תהא מפלגתן אשר תהא לעבוד על החוק יחד, לעבות ולהרחיב את הסיוע המתבקש בצדו. בנוסף, כמה ח"כים, שותפים לדרך, הבינו שכל פעולה אחרת היא מתכון מושלם להשאת המצב על כנו, והמצב, מכל בחינה אפשרית ובדגש על המשפטי, החברתי והכלכלי, עבור מי שנמצאות ונמצאים בזנות הוא רע מאוד ולא נעשה טוב יותר ללא סיוע אינטנסיבי וכולל בכל תחומי החיים. יעידו על כך עשרות גופי סיוע שקמו כאן בעשור האחרון והם רק טיפה בים לעומת גודל הסיוע הדרוש כדי להיחלץ מעולם הזנות.

העדויות "משם" תמיד מוצללות, מטושטשות, נלחמות בינן לבין עצמן. מצד אחד יש בהן צורך להשמיע קול חד וברור על שנים של ניצול ואי צדק, ומן הצד השני - רצון להמשיך בחיים חדשים, אחרים, בלי התיוגים שמשאירים אותן קלון חברתי על המצח לכל החיים.

כנשות מקצוע ופעילות חברתיות אנו מוצאות את הדרך שלנו לדווח על מה שקורה שם, ומשתדלות לעשות זאת באופן לא שיפוטי ופטרונני, כי מאלו היה להן מספיק גם לפני שהן פגשו אותנו. אבל בשונה מ"מקורות הידע" שלנו, אנחנו זוכות לחשיפה והכרה על פועלנו החשוב לתיקון החברה, להוציא כמה מסרי נאצה של צרכני מין ומתווכי שירותי מין.

הנעלמים הקבועים בכתבות הללו הם צרכני המין. לולא פרוייקט הציטוטים של טלי קורל היינו עלולים לשכוח שהם קיימים ושישנה עוד צלע למשוואה - בלעדיה יגיע הקץ לצריכת המין. אפילו התחקירן של ערוץ 10 ויתר להם. הרי הוא בטח לא פספס אותם כשהם עמדו יחד בכניסה או התיישבו יחד, כורסא ליד כורסא במועדון. זו בחירה לא לצלם אותם, לא לראיין אותם ולתת להם להמשיך ולהנות מחיסיון חברתי. זו בחירה וזו גם הצביעות החברתית שלנו בין אם במודע או לא במודע.

מי הם כל אותם צרכני המין?

זנות היא לא מכת גורל שנחתה עלינו כחברה, זנות היא נורמה חברתית שאנו נותנים לה לגיטימציה. אצל חלקנו היא מודחקת, אצל חלקנו היא מקובלת ואצל חלקנו היא לא מודחקת ולא מקובלת אלא החיים עצמם. הצפת האלימות, הניצול וההשפלה שיש בעולם הזנות חודרת אל מרכז התודעה הציבורית שלנו ולא ניתן להדחיק אותה יותר. ככל שהיא כואבת ומכאיבה היא גם הכרחית וזאת כדי שנתחיל לדבר על הרגלי צריכת המין שלנו.

הנעלמים הקבועים בכתבות הללו הם צרכני המין. לולא פרוייקט הציטוטים של טלי קורל היינו עלולים לשכוח שהם קיימים ושישנה עוד צלע למשוואה - בלעדיה יגיע הקץ לצריכת המין

”

אל תתנו לציטוטים הקשים של צרכני המין להטעות אתכם. כמה אלפי צרכני מין המדווחים באובססיביות על הרגלי צריכת המין שלהם באתר "סקס אדיר" הם רק קומץ מציבור רחב בהרבה שצורך מין. מה שמדאיג באמת הם דווקא הצרכנים "הנורמטיביים", אלו שמנרמלים את עצם הרעיון שאפשר לצרוך מין, אלו שעומדים בתור למועדוני החשפנות בארץ מידי ערב - מאות עד אלפים, אלו שמזמינים חשפניות למסיבות הפרטיות שלהם וההתלבטות היחידה שלהם היא תקציב האירוע. אלו שצורכים מין במשך כל השבוע וביתר שאת בסופי השבוע, בחופשות החגים, בחופשות מהצבא ואפילו שמעתי שתוך כדי מילואים, וגם בשגרה הצבאית ובקרב בעלי דרגות בכירות. והביקוש גדול, והוא עולה עם החגים ועם החופשות בבתי מלון, בארץ או בחו"ל, באירופה או בתאילנד, עם חברים ואפילו, שמעתי, תוך כדי חופשה משפחתית. וגם שם יש מי שמארגן, מסדר, מפנק חברים, ולאחר מכן הוא אפילו יכול להיות חבר כנסת או קבלן גדול. דבר לא מכתים או נדבק אל צרכני המין והמתווכים למיניהם. צריכת מין על שלל סוגיה הפכה להיות חלק מהנורמה החברתית שלהם - שלנו. משהו שעושים בזמן הפנוי בשביל השעשוע והגיוון או כבילוי. כמו לשתות כוס בירה בסיום יום העבודה.

אלו לא אנשים רעים. להיפך, אלו החברים שלנו, האחים שלנו, בני הדודים שלנו, המפקדים שלנו או האבות שלנו. אנשים שהיכולת לנתק ולבודד אותם מבחינה חברתית לא אפשרית לנו, כי הם אנחנו.

שמונה שנים עברו מאז החלטת הממשלה לתקצב תוכניות שיוועדו לבני נוער, צעירות וצעירים בזנות, ולהקים את מרכזי הסיוע לנשים במעגל הזנות, בתל אביב ובחיפה. אז עוד לא הבנו כמה המעגל הוא ספירלי ואינסופי. כמה שנים עוד צריכות לעבור כדי שעם כל הישג נתקדם צעד אחד קטן ובטוח אל עבר עולם ללא זנות. צברנו ניסיון, שמענו עדויות מנשים, נערות, צעירות וצעירים מעולם הזנות ומשהו בקרב הציבור מתחיל להתעורר גם כן. נראה שיותר מאי פעם, הציבור בשל לדיון מעמיק על איך חיים בעולם חופשי מניצול מיני מסחרי. עכשיו תורך - ממשלת ישראל.